

ЗА ШІЕНЬЕ: врема за мълчанье, и врема за
8 говоренье: врема за шкічанье, и врема за
ненавижданье: врема за ратованье, и врема за
зл мирозванье.

9 Как ли полъза на работникътъ ѿ онова што се тай троуби?

10 Видѣхъ испеченіето, което даде Богъ на
сѫнсвete человѣчески за да се троудатъ въ него.

11 Сичко направи добрѣ во времето на-секов:
и свѣтлѣ подложи въ разумѣніето имъ, кезъ
да може человѣкъ да издири ѿ начало дери до
краи дѣлото което направи.

12 Познахъ че не е (дрѹго) добрѣ за нихъ,
такмш да се весели (нѣкой), и да прави добрѣ,
въ животатъ си.

13 А при всемъ то да има се кий человѣкъ, (и
да пїе), и да придобыва добрѣ ѿ се кий троубъ,
дарованіе ѿ Бога е.

14 Познахъ че сичко щото направи Богъ това
истоте ще да кждѣ за всегда: не е возможно да
притвари (нѣкай) въ него, нито да бложи ѿ него:
и Богъ направи (това) за да са боатъ
предъ Него.

15 Онова щото вѣде, на тоа часъ е: и онова щото ще вѣде, до сега вѣде: и Богъ швратиш призківа прешедшите.

16 И видѣхъ юще подъ слѣнцето мѣстото
на-свѣдѣ, беззаконіето (и) тамш (свѣществуваш):
и мѣстото на-правдата, беззаконіето (и) тамш.

17 Рекохъ въ сърдцето ми: Богъ ще сѹди
праведніатъ и нечестивиатъ: защото за секое
нѣшо, и на секое дѣло, врема (е) тамш.

18 Рекохъ азъ въ сърдцето ми за состояніе-